

Phoning Prague from Oxford

Anne: Hello?

Joan: Is that you, Anne?

Anne: Yes ... Who's speaking?

Joan: This is Joan, your neighbour. Listen, Anne, would you do me a favour?

Anne: Yes, of course, Joan. What is it?

Joan: Could you go to my flat ...?

Anne: Go to your flat? Aren't you at home?

Joan: No, I'm not. I'm in Oxford.

Anne: Oxford? Are you serious?

Joan: Yes, I am. I'm here on business. It's something urgent. - Look ... You know that electric heater on the wall in my bathroom...

Anne: Yes?

Joan: If it's on, could you turn it off, please?

Anne: Certainly. Anything else?

Joan: Yes. Would you also take the mail out of my letter box and water my plants?

Anne: Yes, of course. You water your plants every day, don't you?

Joan: Yes, I do.

Anne: O.K. When are you coming back?

Joan: On Friday. Let me give you my phone number, just in case.

Anne: Yes, go ahead.

Joan: 256 487.

Anne: 256 487. Right, Joan. Anything else?

Joan: No, that's all, Anne. I hope it isn't too much trouble.

also ['ɔ:lsəʊ] také (ještě)

anything ['eniθɪŋ] něco

bathroom ['bɑ:θru:m] koupelna

box [bɒks] krabice, schránka

business ['biznəs] podnikání, obchod

case [keɪs] případ

certainly ['sɜ:tnli] určitě, samozřejmě

could [kud, kəd] mohl(a) bys

electric [ɪ'lektrɪk] elektrický

else [els] jiný

favour ['feɪvə] laskavost

flat [flæt] byt (GB)/(US)

apartment [ə'pɑ:tmənt]

Friday ['fraɪdeɪ] pátek

give* [gɪv] dát (komu co)

go* ahead [gəʊ ə'hed] jít na to

heater ['hi:tə] topné těleso

hope [həʊp] doufat

if [ɪf] jestli, pokud

just [dʒʌst] pouze, jen

letter ['letə] dopis; ♦ ~ **box** schránka na dopisy

listen (to sb/sth) ['lɪsn] poslouchat (koho/co)

mail [meɪl] UC pošta (dopisy, ap.; GB/US)

neighbour ['neɪbə] sou-

Anne: No, it's no problem. Have a nice time in Oxford!

Joan: Thank you. Bye!

Anne: Bye!

.....
Is that you, Anne? To jsi ty, Anno?

Who's speaking? Kdo volá?

Would you do me a favour? Mohla bys mi udělat laskavost? Mám k tobě prosbu.

at home doma

Of course. Samozřejmě.

Are you serious? To myslíš vážně?

I'm here on business. Jsem tady služebně.

Would you also take the mail ... Mohla bys také vzít poštu ...

Let me give ... Dovol, abych Ti dala ...

just in case jen pro jistotu

I hope it isn't too much trouble. Doufám, že tě neobtěžuji příliš.

Have a nice time in Oxford! Měj se v Oxfordu hezky!

sed(ka)

number ['nʌmbə] číslo

out of [aʊt əv] z

phone [fəʊn] telefon; telefonovat; ♦ ~ **number** ['fəʊn, nʌmbə] telefonní číslo

phoning ['fəʊnɪŋ] telefonování

plant [plɑ:nt] rostlina, květina (v *květináči*)

serious ['sɪəriəs] vážný

something ['sʌmθɪŋ] něco

speak* [spi:k] mluvit

too [tu:] příliš

trouble ['trʌbl] potíže, nesnáz

turn off [tɜ:n 'ɒf] vypnout

urgent ['ɜ:dʒənt] naléhavý

wall [wɔ:l] stěna

water ['wɔ:tə] zalit; UC voda

EXTRA

Mr / Mrs / Ms
(GB)
Mr. /Mrs. /Ms.
(US, GB)

Mr. Smith

Mrs. Smith
(*Ms. Smith*)

Miss Smith

Mr. ['mɪstə] pan

Mrs. ['mɪsɪz] paní (vdaná)

Miss ['mɪs] slečna

Ms. ['mæz] paní (*neurčujeme, zda vdaná či svobodná, častěji v americké angličtině*)

Tyto tituly se užívají pouze se jménem.

Can I speak to ...? Mohu mluvit s ...?

Tom speaking. U telefonu Tom./ Tady (je) Tom.

call sb back zavolat někomu znovu, zavolat někomu (kdo už volal)

message ['mesɪdʒ] vzkaz

Can I take a message? Mohu něco vyřídít? (*přijmout vzkaz pro někoho*)

Can I leave a message? Mohu nechat vzkaz?

GRAMMAR

1. Přítomný čas průběhový (Present progressive) (viz EX. 3, 4, 5)

označuje děj **probíhající** v okamžiku promluvy,
zatím **neukončený**,
který má **dočasný** charakter.

- Může označovat také děj, který se uskuteční v blízké budoucnosti: She is going to the cinema today. (*Dnes půjde do kina.*) a domníváme se o něm, že proběhne (*činnost je naplánovaná, domluvená a zpravidla známe i čas, kdy děj proběhne*).
- Tam, kde v angličtině v této situaci použijeme přítomný průběhový čas, tam v hovorové češtině často stojí přítomný čas nedokonavého slovesa: I am coming back on Friday. *V pátek se vracím zpátky.*
- Jestliže vypočítáváme přítomné děje tak, jak následují, používáme přítomný čas prostý, jímž vyjádříme i opakovaný děj (viz LESSON 4). Čeština tento rozdíl vyjadřuje jen u některých sloves, např. *jde - chodí*, jinak se probíhání děje vyjadřuje příslovci *právě, teď* apod.
- Tvoříme ho:

be + ing-tvar ➡ be working

<i>Oznamovací věta</i>			<i>Tázací věta</i>		
I	am (not)	working.	Am	I	working?
you	are (not)		Are	you	
he she it	is (not)		Is	he she it	
we you they	are (not)		Are	we you they	

- Koncové **-e** infinitivu odpadá: **live - living**.
- Koncová souhláska infinitivu se zdvojuje, předchází-li krátká přízvučná samohláska: **get - getting**.

Při časování se mění pouze sloveso „to **be**“, ing-tvar zůstává stejný.

Zkrácená odpověď:

Is he working? - Yes, he **is**.
 - No, he **isn't**/No, he's **not**.

-ing tvar může být ve větě také podstatným jménem, např. Swimming is his hobby. *Plavání je jeho koníčkem*, nebo přídavným jménem, např. a working girl *pracující dívka*.

- Některá slovesa se užívají v průběhovém čase jen výjimečně. Jde o slovesa, která popisují stav, ne činnost, a to:

slovesa vyjadřující emoce a duševní pochody (např. like, know, ...)
 slovesa smyslového vnímání (např. see, ...)
 slovesa „to **be**“ a „to **have**“ (ve smyslu mít, vlastnit.)

Ale:
 I am having lunch.
Obědvám.

2. Tázací dovětky (viz EX. 1, 7, 8)

..., do you? ..., doesn't she?
 ..., is it? ..., aren't you?

- Tázací dovětky jsou v angličtině prostředkem hovorového jazyka. V češtině jim odpovídá celá řada výrazů (*ne, že ne, že ano* atd.).
- V tázacím dovětku následujícím po **kladné hlavní** větě se opakuje **v záporném** staženém tvaru sloveso věty hlavní. Je-li však v hlavní větě sloveso, které tvoří otázku a zápor pomocí „to **do**“, dovětek obsahuje tvar slovesa „to **do**“ také.

Obecně platí:

	<i>Hlavní věta</i>	<i>Tázací dovětek</i>
<i>sloveso</i>	kladné	záporné
<i>sloveso</i>	záporné	kladné

<i>Sloveso</i>	<i>Příklad</i>
be, have, způsobová slovesa	She is an excellent cook, isn't she? <i>Ona je výborná kuchařka, že?</i> She hasn't got blue eyes, has she? <i>Ona nemá modré oči, že ne?</i> She can speak English, can't she? <i>Ona umí anglicky, že ano?</i>
významová slovesa	She doesn't speak English, does she? <i>Ona nemluví anglicky, že ne?</i> You work in Prague, don't you? <i>Pracuješ v Praze, že ano?</i>

3. Rozkazovací způsob ve 2. osobě (viz EX. 10)

- V rozkazovacím způsobu se zpravidla nevyjadřuje podmět (you). Tvar slovesa je stejný jako infinitiv (bez částice **to**). Angličtina nerozlišuje vykání a tykání, proto není rozdíl mezi jednotným a množným číslem. Zápor se tvoří pomocí **don't**, které stojí před významovým slovesem.

Go home! *Jdi (jděte) domů!*

Don't go home! *Nechod'(te) domů!*

EXERCISES

1. Poslouchejte a opakujte. Dbejte na intonaci.

She's busy, isn't she?

Is she busy? - Yes, she is. - No, she isn't. No, she's not.

Your father doesn't speak English, does he?

Does your father speak English? - Yes, he does. No, he doesn't.

2. Jak vyslovíte tučně vtištěná písmena? [ɒ], [ɔ:] nebo [əʊ] ?

your, no, doctor, know, what, long, hobby, short, important, morning,

tall, so, on, pocket, four, home, quarter, cold, coat, because, overweight, dog, also, box

3. Řekněte, co Claire dělá.

4. Tvořte věty podle vzoru.

Vzor: work - study → I'm not working, I am studying.

1. speak to Charles - speak to George, 2. go home - go to work, 3. phone - speak to her mother, 4. water plants - take the letter out of the letter box, 5. listen to Mark - speak to the teacher, 6. come back - leave.

5. Vyberte správnou možnost.

1. I (sometimes speak - I am sometimes speaking) to Mrs. Ericson. 2. My mother (waters - is watering) the plants every day. 3. I usually (have - am having) lunch at noon. 4. (I speak - I am speaking) to Mr. Brown, Mary (speaks - is speaking) to Mrs. Smith now. 5. When (are you leaving - do you leave)? In the afternoon or in the evening? - (I am leaving - I leave) in the afternoon. 6. The phone (is ringing - rings)!

6. Ptejte se na tučně výtiskovaná slova.

Vzor: John **is phoning**. → What is John doing?

1. John lives **in Washington**. 2. **Joan** is in the bathroom. 3. **Jack's** sis-

ter is speaking to Mr. Norris. 4. She is taking **a letter** out of the letter box. 5. Claire is **at home**. 6. His grandmother sometimes forgets **her key** at home. 7. Brian is **in London** on business. 8. I am coming back **in the evening**.

7. Doplňte tázací dovětky.

1. He doesn't forget things, ...? 2. His brother studies in Prague, ...? 3. You know my sister, ...? 4. His father is working at the hospital, ...? 5. I can visit you on Friday, ...? 6. She has got brown hair, ...? 7. It is your neighbour, ...? 8. It isn't your key, ...? 9. He usually doesn't turn it off, ...?

8. Pozměňte větu přidáním dovětky.

Vzor: Does he visit his grandmother every day? → He visits his grandmother every day, doesn't he?

1. Does she live in a small town? 2. Is she coming back today? 3. Has she got a big dog? 4. Is the heater on? 5. Can you water my plants? 6. Is her daughter a beautiful girl? 7. Are my parents having dinner? 8. Have Andrew and Lisa got a car? 9. He doesn't know my sister. 10. Is he looking at it? 11. He doesn't usually forget his keys.

9. Podle poslechu doplňte slova do rozhovoru. Potom si podle nahrávky zkontrolujte správnost řešení a opakujte celý text. Dbejte na správnou intonaci.

- Hello!
- Hello!?
-
- Tom, this is Mary.
- Oh, Mary, ?
- I'm fine, thank you. Are you ... ?
- Yes, I am. You know, are here.
- You are ,?
- No, we are now but after lunch we work. Sorry.
- That's all right. Have
- Bye!
- Good-bye!

10. Ze zadaných vět utvořte rozkaz.

Vzor: Mark must eat lunch. → Mark, eat lunch!

1. Charlie must find his dog. 2. He must come at a quarter to four. 3. We must visit our uncle. 4. Peter must go to the dance lesson. 5. Chris mustn't forget his keys.

GOOD MANNERS

- ◆ Britové děkují velmi často, i za malou pozornost či gesto, které je v Čechách často pominuto bez jakékoliv odpovědi. V rámci zachování zdvořilých vztahů se tedy očekává a považuje se za zdvořilé, když odpovídáme krátkým “Thank you”, pokud někdo někomu podrží dveře, obsluha přinese jídlo nebo někdo někomu podá sůl, ap. Ale přitom není nutné pokaždé odpovídat.

Je třeba si všimnout toho, že odpovědi na “Thank you” není “Please”, ale “You’re welcome” [jɔ: 'welkəm].

České *Není zač* se vyjadřuje jako “Don’t mention it” [dəʊnt 'menʃnɪt] nebo “Not at all.”, v neformálním styku také např. “It’s nothing”, “Sure”, ap.

- ◆ **Please** se užívá ve zdvořilých prosbách a žádostech. Na rozdíl od češtiny stojí bez osobního zájmena (Could you turn it off, please? *Mohl(a) bys to prosím tě vypnout?*).

V angličtině se **please** používá mnohem častěji než v češtině, téměř vždy, když o cokoliv žádají.

11. Uspořádejte věty tak, aby vznikly tři smysluplné rozhovory. Správnost ověřte podle nahrávky.

- Hello!
- I’m afraid, she isn’t here.
- Hello! Mrs. Johnson speaking.
- No, thank you.
- Can I speak to Mrs. Roberts, please?
- Can I take a message?

- Hello!
- Can I speak to Laura, please?
- Oh, can I leave a message?
- Hello! This is Jenny.
- Yes, of course.
- Sorry, she's at work.

- Hello.
- Okay. Thank you. Bye.
- Just a minute. I think he's in the garden. ... Sorry. He's not at home. Can you phone back at six?
- Good-bye.
- Hello, this is Dick. Can I speak to Kevin?

SUMMARY

- ◆ Přítomný průběhový čas:

to **be** + **-ing**-tvar

Označuje děj, který se právě odehrává, má dočasný charakter a je neukončený. Může se použít i pro naplánovanou činnost, která se uskuteční v blízké budoucnosti.

- ◆ Tázací dovětek:

pomocné, způsobové slovesa + osobní zájmeno (is he?, can he? ...),
sloveso „to **do**“ + osobní zájmeno (does it?, do you?, ...)
sloveso „to **be**“ nebo „to **have**“ + osobní zájmeno (aren't they?, has she?, ...)

Je-li **hlavní věta kladná**, tázací **dovětek** je **záporný** a naopak.

TRANSLATE!

I. Přeložte do angličtiny:

1. Mohla bys zalít květiny prosím tě?
2. To jsi ty, Marie?
3. On to myslí

vážně, že? 4. Můj otec dnes není doma. Je služebně v Londýně. 5. Vrací se každý den v 5 hodin odpoledne. 6. Podívej, Martin se vrací! 7. Dnes má Petra hodně práce, že? 8. Co děláš? - Čtu si. 9. Podívej! Ilona mluví s panem Greenem. 10. Ty Terezu neznáš, vid'? 11. Venku je chladno, že?

II. Přeložte do češtiny:

1. Could you give Hana your phone number? 2. I can't visit your aunt, I am working. 3. Can I leave a message for Brian? 4. Don't go there, they are working. 5. I have something urgent, I can't finish this now. Could you do it, please? 6. He usually arrives at his home at 4 o'clock. 7. I must go home. 8. I must come home early. 9. I am coming back on Friday. 10. I am going home.

READ WITH A DICTIONARY

Good Telephone Manners

- When talking on the telephone speak clearly. Do not shout.
- If a person you are speaking to is very busy, make your conversation as brief as possible.
- When you are calling a friend who does not recognize your voice - don't say, "Guess who?". Announce yourself quickly.
- When you get a wrong number don't ask, "What number is this?". It is good manners to ask, "Is this two-three-four-five-six?" If not - apologize.
- If a wrong-number call comes through, don't be angry. Simply say "Sorry, wrong number." - and hang up. Don't bang the receiver.